

3781 Iste Beh. af Lovf. sigtende til at fremme Lejns o. s. v. Overg. t. fri Jordeiendom. 3782

betale en Fjerdedel af Kjøbesummen i Statskassen, og den ærede Minister kan ikke, mener jeg, sige, at det er af Hensyn til den efterfølgende Familie, at dette bestemmes, fordi det er Lehn; thi der staar, at den indbetalte Fjerdedel skal anvendes „til Bondealmuens Færv“, og der nævnes siden ogsaa de Efterladte af dem, der ikke komme i Besiddelse af Gaarden. Naar nu altsaa her en Gaard ved Auktion sælges saaledes, at Fæstetvangen bortfalder om 20 Aar, saa skal der indbetales $\frac{1}{4}$ af Kjøbesummen. I den Sag, vi havde for igaar, havde den ærede Indenrigsminister paa hele Ministeriets Begne foreslaaet, at Fæstetvangen, naar der sælges ved offentlig Auktion til en Fremmed eller til Eieren selv, skal vare i 20 Aar, men kan bortfalde strax, naar der indbetales $\frac{1}{4}$ af Kjøbesummen i Statskassen. Der have vi altsaa en Indrømmelse fra Ministeriet af, at Værdien af Fæstetvangen paa 20 Aar er $\frac{1}{4}$ af Kjøbesummen, og vi faa da Halvdelen ud som det, Ministeriet erkjender, at Fæstetvangen er værd. Vil man gjøre to Skridt istedetfor eet, kunne Fæsterens Efterladte saaledes faa Halvdelen af Kjøbesummen, istedetfor at de ellers maa nøies med $\frac{1}{3}$.

Jusitsministeren: I Anledning af Testationsretsbestemmelsen blev der stillet et Spørgsmaal til mig med Hensyn til Ophævelsen af en Løndes Grændse nedad, ligesom Lovforslaget tilsigter en Ophævelse af Grændsen opad. Mit Svar derpaa er ganske simpelt dette, at Grunden, hvorfor jeg ikke har fundet nogen Form for at bringe noget Forslag frem om Ophævelsen nedad er, at jo længere vi komme ned, desto snarere komme vi til Forhold, som faa en helt forandret Karakter, idet vi komme til Tilfælde, hvor Bygningerne, og ikke Jorden, blive det Overveieende; vi komme bort fra hele Grundlaget for den Testationsret, hvorom her er Tale. Naar vi have denne Begrændsning med en Lønde og gaa længere ned, komme vi ved hvert Skridt, vi gaa, til

Tilfælde, hvor Jorden kan være af forholdsvis faare ringe Værdi imod de Bygninger, som staa derpaa, og vi komme altsaa ind i en hel anden Tankeordning. Vi kunne komme til Fabrikbygninger eller Sligt, med Hensyn til hvilke vi have, om end ikke ubetinget fyldestgjørende Bestemmelser, saa dog nogle Bestemmelser i Forordningen af 21de Mai 1845, som vel indtil videre kunne benyttes. Denne Sag har været overveiet i Ministeriet, men vi have ikke set, at det ret vel var gjørligt praktisk at komme til en anden Grændse end den, der for Tiden bestaar. — Jeg skal endnu omtale et Par andre Punkter, som jeg sidst glemte. Saaledes har ogsaa det, der blev berørt af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgfreds (H. C. D. Müller) om Indfødsret som Betingelse for Besiddelse af Majorater, været under gjentagen Overveielse, men det har ikke været Regjeringen muligt at fremstille noget Forslag i den Retning, som det trode var forsvarligt. Jeg tror, at det ærede Medlem, dersom han nærmere vil beffæstige sig med denne Sag, vil finde, at det er overordentlig vanskeligt at bringe Forslag frem, og navnlig meget vanskeligt og noget besynderligt at bringe Sagen frem netop i Sammenhæng med denne Lov, der tilsigter Ophævelse af Majoraterne, saaledes som det ogsaa er fremhævet under Sagens Behandling i det andet Thing. Det blev nemlig med Føie gjort gjældende, at, forsaavidt man tilltror sig at kunne komme ind paa dette vanskelige Spørgsmaal, har det et langt større Omraade, thi der bliver da egentlig Spørgsmaal om Forholdet mellem al fri Jords Besiddere af Ikke-Indfødsberettigede. Det er imidlertid en Kjendsgjerning, at det selv i Lande, hvor man har Bestemmelser om dette Forhold, ikke har stor Betydning. Der er vistnok f. Ex. Tilfælde i et Land, som ligger os nær, hvori der skal fordres Tilladelse for Ikke-Indføde, inden de kunne blive Eiendomsbesiddere, men jeg veed ikke rettere, end at det opfattes som en ren Formsag. Imidlertid vover Spørgs-